

Seminarium Naukowe w ramach XVI Szkoły Zimowej im. prof. Mariana Różyckiego

Ustroń, 5-8.02.2024 r.

Ocena wpływu zagęszczenia zwierząt w kojcu na parametry produkcyjne świń i wskaźniki poubojowe

dr hab. Anita Zaworska-Zakrzewska¹; dr hab. Małgorzata Kasprowicz-Potocka¹, prof. UPP,
mgr inż. Dagmara Łodyga^{1,2}; dr hab. Ewa Sell-Kubiak²

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, ¹Katedra Żywienia Zwierząt, ²Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

Wstęp

Postęp w hodowli i produkcji trzody chlewnej wynikający z doboru materiału genetycznego, oraz dzięki wykorzystaniu metod biotechnologicznych na przestrzeni ostatnich dekad prowadzi do rozważania jak można prowadzić efektywny i opłacalny tucz trzody chlewnej przy obecnych warunkach i możliwościach średnich i małych gospodarstw. Jednocześnie rolnicy zadają sobie pytanie w jaki sposób można poprawić wyniki produkcyjne oraz wskaźniki poubojowe zachowując wysokie standardy dobrostanowe? Odpowiedzą na powyższe pytania jak i oczekiwania konsumentów ma stać się Krajowy Plan Strategiczny dla Wspólnej Polityki Rolnej rozpisany na lata 2023-2027, którego to głównym celem w ramach schematów jest poprawa dobrostanu zwierząt. Warunki przystąpienia do realizacji tej praktyki - jest zapewnienie świniom zwiększonej powierzchni bytowej o 20% lub 50% w stosunku do obowiązujących wymagań.

W ramach projektu o akronimie „mEATquality” przeprowadzono ocenę wpływu zwiększonej o 50% w stosunku do aktualnych wymagań powierzchni bytowej dla tuczników w średnim gospodarstwie produkcyjnym.

Celem badań była ocena parametrów produkcyjnych i wyników poubojowych tuczników utrzymywanych w kojcach z różną obsadą zwierząt na m².

Materiały i metody

Badania podjęto w gospodarstwie rolnym zlokalizowanych w województwie wielkopolskim. Tucz w cyklu otwartym przeprowadzono łącznie na 70 osobnikach genetyki Danbreed o początkowej masie ciała ok. 30 kg. Świnie po przewiezieniu na gospodarstwo rolne zostały podzielone na grupę kontrolną (K), która liczyła 48 sztuk (loszki, wieprzki), oraz grupę doświadczalną (D), która 32 sztuki (loszki i wieprzki). W grupie K na każdą jedną świnie przydzielono powierzchnię bytową 1 m² (zgodnie z wymaganiami rozporządzenia dla świń o masie pow. 110 kg), natomiast w grupie D w kojcu na każdego osobnika przypadało 1,5 m². Pozostałe warunki środowiskowe dla obu grup zwierząt były tożsame. Każda z grup mieściła się w indywidualnym zbiorowym kojcu i. Zwierzęta poddano indywidualnej identyfikacji

poprzez oznakowane kolczykiem z przypisanym numerem doświadczalnym. Zabieg taki pozwolił na zebranie indywidualnego pomiaru masy ciała od każdego zwierzęcia po zakończeniu poszczególnych faz tuczu. Doświadczenie trwało 80 dni, z podziałem na 3 okresy T1 (27 dni), T2 (30 dni), oraz T3 (23 dni). Podczas doświadczenia analizowano przyrosty masy ciała tuczników w każdym okresie, notowano spożycie grupowe paszy i obliczano wykorzystanie paszy. Poubojowo analizowano podstawowe pomiary tusz i ich parametry jakości uzyskane z raportów z ubojni.

Wyniki

W okresie T1 nie stwierdzono istotnych statycznie różnic pomiędzy grupami dla wszystkich analizowanych parametrów.

Po okresie T2 stwierdzono o około 4,8 kg wyższą ($p=0,009$) masę końcową świń utrzymywanych na powierzchni 1,5m². W tym okresie dobowe przyrosty masy ciała różniły się istotnie pomiędzy grupami tj. o ok. 90 g/dobę. Pobranie paszy nie różniło, przy istotnie korzystniejszym wykorzystaniu paszy na kg przyrostu masy ciała.

Po okresie T3 zwierzęta z grupy o większej powierzchni bytowej ważyły więcej od zwierząt z grupy K, przy podobnym dobowych przyrostach masy ciała w tym okresie kształtujących się na poziomie ok. 1200 g/dobę.

Analizując wyniki z całego okresu testu zaobserwowano istotnie statystyczne różnice ($P < 0,05$). Wyższe przyrosty dobowe i całkowite zwierząt uzyskała grupa D w stosunku do K. Przyrost całkowity był średnio większy w grupie D o 3,70 kg w stosunku do grupy K.

W rezultacie stwierdzono o około 3,55 kg wyższą ($P = 0,04$) masę poubojową tuczników z grupy D. Mięśność zwierząt z obu grup była podobna na poziomie ok. 60,1%, jak i wydajność rzeźna oraz grubość słoniny nie różniła się istotnie. Wykazano tendencję do zwiększenia wysokości schabu w grupie D.

Wnioski

Zwiększenie powierzchni bytowej świń z 1 do 1,5 m² wpłynęło pozytywnie na uzyskane parametry produkcyjne. Stwierdzono wyższą końcową masę ciała świń przy lepszym wykorzystaniu paszy w warunkach podwyższonego dobrostanu z jednoczesnym pozytywnym oddziaływaniem na parametry poubojowe.

Praca powstała w ramach międzynarodowego projektu „Horyzont 2020” o akronimie „mEATquality”, który jest finansowany z funduszu Unii Europejskiej.

This study was supported by the European Union's Horizon 2020 Research and Innovation Programme under Grant Agreement No 101000344- Linking extensive husbandry practices to the intrinsic quality of pork and broiler meat, acronym: mEATquality.